

J. Wachter

DISPUTATIO JURIDICA INAUGURALIS,
DE

ARRESTO REALI,

QVAM
DEO PRÆSIDE
EX DECRETO

AMPLISSIMI ET EXCELLENTISSIMI
JURISCONSULTORVM ORDINIS
IN ACADEMIA MARBURGENSI ILLVSTRI,
Pro LICENTIA

SYMOS IN VTROQVE JVRE HONORES
ET PRIVILEGIA DOCTORALIA
RITE OBTINENDI,

PROCERVM ACADEMICORVM
EXAMINI ET DISQVISIONI
SVBMITTIT

JOH. CHRISTIAN. WACHTER,
CONSILIARIVS AVLICVS PALAT.
AD DIEM SEPTEMB. MDCCXXVII.

MARBURGI CATTORVM,
TYPIS PHILIPPI CASIMIRI MÜLLERI, ACAD. TYPOG.

Manuscript
DEO,
ELECTORI,
ET
PATRONIS,

SACRVM.

PRAEFATIO.

Uamvis haud pauca Beneficia
 Juris extent, quibus L. L. La-
 tores creditoribus, de suo cre-
 dito periclitantibus, succur-
 rere, & defraudantium mali-
 gnitatem compescere volue-
 re; Tamen in hac tam dura, quam iniqua
 temporum conditione, creditores, vel bra-
 steata pompa, ac felicitate, vel bonorum,
 quæ habere gloriantur, oppignorationibus,
 circumductos esse videmus. Quam ob rem
 novum aliud remedium saluberrimum in u-
 tilitatem creditorum, (quod in Latio arre-
 stum, Germanice autem *Rummer* vocatur)
 consuetudine est introductum, de quo in hac
 Disputatione, Numine non renuente, plura
 proferam. Fateor interim ingenue, mihi ne-
 que CARPZOV, neque BRVNNEM. ἀνεύδως ades-
 se, ideoque illis, quæ Tuæ opinioni, B. L. ali-
 quo modo haud consentanea esse videantur,
 benigniorem limam intendes. Vale, Fave-
 que.

AVCTORI.

CAP. I.

NE Arresti hujus naturam penitus contemplaturus, illotis quasi manibus aggredi coner, & omisso principio ad cetera pertractanda me accingam, operæ pretium fore existimo, denominationi reali, nominalem præmittere, quippe quæ sequentibus omnibus longe evidentiore præstabit intellectum. Cæterum in quærendo hujus vocabuli fonte, varii variam sequuntur viam auctores: Plerique ex Gallia promanare statuunt, COLER. *in præf. tract. de P. E. n. 34. & P. 1. C. 2. n. 184.* MÜNCH, *in tract. de Arrest. c. 1. n. 6.* Verùm an satis accurate, aliis ad rationis trutinam perpendendum relinquo.

Si mihi rectius esse videtur, hoc verbum, quatenus significat interdictum, ne res loco vel statu suo moveatur, profuit ab illo Græco ἀρεστον, quod in Latio idem est, ac Placitum, de quo auctores, pro stabilienda MÜNCHII sententia, loquuntur, COCCEI. *Jur. Controv. L. XVI. T. 3. Qu. 21.*

Alii id deducunt à verbo AD, & RESTARE, quod rema-

remanere, residere, immorari, sive remorari significat: Ego in terminis Etymologiae versans, hac tolerare possum, cum haec derivationes non adeo absconae, & cum re aliqua ex parte sint convenientes.

§. I.

Arresti vocabulum, prout in Foris, & Judiciis accipitur, ex illorum numero est, quae ambiguum foveat significationem. Sumitur enim vel sensu laxiori, & aliquo modo improprie, ita ut etiam sequestrum suo ambitu contineat, uti post COLER. in *P. E.* p. 1. c. 2. n. 184. & GAIL. de *Arrest. Imp.* c. 1. n. 3. docet CARPZOV. p. 1. c. 30. D. 1. n. 67. vel strictiori, & magis proprie, in quantum sequestro contradistinguitur, Coccei *loc. cit.* BERL. p. 1. C. 74. & seqq. CARPZ. p. 1. c. 29. D. 1. & seqq. de quo posteriori in praesenti nobis sermo.

CAP. II.

§. I.

Omnem definitionem in jure nostro esse periculosam ex l. 22. de *R. I.* PHILIPP. MATH. *Comment. ad h. l. l. 6. d. huius, qui sui, vel al. jur.* notissimum est, quocirca hac in parte Arresti nostri Descriptionem praecipue ex Jure Saxonico, proposuisse sufficiat. Interim tamen in explicatione differentiam Juris Communis, annotabo. Descriptio vero sequentem se habeat in modum: Arrestum est, quo Judex competens aditus, Creditori de suo credito periclitanti, in bonis Debitoris, Privilegium Juris realis, taciti pignoris, & praevencionis, facta legitima denunciatione, in quantum de Jure, tribuit,

A 3

Dixi;

Dixi, quo Judex Competens aditus: idque propterea, quia Creditor hac in parte, sibi ipsi Jus dicere nequit, *l. 7. C. de vi publ. MENOCH. remed. s. recup. poss. Nov. 69. c. 1. & arg. C. conquer. X. de rest. spol. L. prob. C. de Jur. fisc. l. extat, quod met. caus.* nec propria auctoritate pignus tacitum in bonis Debitoris constituere valet, sed desuper Judicem Competentem adire tenetur, qui Arrestum, modo prius debitum, & Debitorem non amplius esse solvendo, a creditore summaria probatione fuerit ostensum, *LYNCK. C. 3. Dec. 219.* concedere debet. *BERL. p. 1. C. 74. n. 165.*

Adjicitur porro: Creditori de suo credito periclitanti: quo ipso innuitur, hoc Arrestum non cuilibet creditori competere, sed illi tantum, qui vel ob inopiam Debitoris, *HAMMELIVS de act. c. 21. n. 18.* vel ob pluralitatem Concreditorum, vel ob fugam Debitoris, *FRANCIC. CVRT. in Tract. de sequest. q. 7. l. 24. de pign. MENOCH. remed. s. adipisc. poss. CARPZ. p. 1. C. 29. D. 7. HAMM. cit. loc. n. 13.* in periculo amittendi crediti constitutus est *L. ait PRÆTOR. §. si debitor, quæ in fraud. credit. JACOB. CVIAC. in l. extat., quod met. caus.*

Dicitur ulterius: in bonis Debitoris: ad excludendas illas res, quæ sunt extra illius bona, & quas, forte ex alia causa, ad transferendum dominium minus habili, ut sunt commodata &c. detinet, de quibus infra plura dicam.

Apponitur etiam: Privilegium Juris realis: ad differentiam Privilegiorum, seu Juris personalis, quod personæ inhæret, *l. 68. & l. 196. de R. l. l. 1. §. ult. de Constit. Princ.* cum ex opposito privilegium jure Arresti acquisitum

quisitum, more aliorum realium transmittatur ad hæ-
redes, LAUTFRB. in *Comp. Jur. ad ff. de Conlit. Princ.*
COLER. de *P. E. p. 1. C. 2. n. 175.* & per cessionem ad ali-
um transferri possit, CARPZ. *p. 1. C. 29. D. 3. n. 3.* mo-
do Consensus Judicis Arrestum Concedentis accesserit.

Taciti pignoris, & prævent. idque ad experimen-
dum potissimum effectum, quem habet secundum jus
Saxonicum, qui in eo consistit, ut ratione hujus pigno-
ris taciti, quod Arrestans in bonis Arrestatis, observa-
tis observandis, consecutus est, omnibus Creditoribus,
posteriozem hypothecam habentibus, præferatur, COLER.
p. 2. p. 1. C. 2. n. 179. & p. 2. C. 3. n. 396. de quo in-
fra plura.

Dicitur ulterius: facta legitima denunciatione:
Quæ verba ideo adjicio, ut ostendam, Arrestum suum
non prius sortiri posse effectum, quam illud legitime
sit denunciatum CARPZ. *p. 1. C. 29. D. 2.*

Subjicitur tandem: in quantum de jure tribuit.
Quæ formula officium Judicis Arrestum concedentis re-
spicit, qua mediante Judex Arrestans jus pignoris non
absolutum, sed hypotheticum, scilicet, si postea aliud
non appareat, vel etiam ipse Debitor, vel alius justam
& legitimam contradicendi Causam haud habeat, con-
cedit COLER. *loc. cit. pag. 169.* Quamvis enim Judex re-
gulariter non debeat interponere auctoritatem suam
cum hac clausula, sed antea merita causæ discutere te-
neatur: Interim tamen ob periculum in mora, quod
allegat, & aliquo modo demonstrat Arrestans, hæc for-
mula tanquam superflua. *l. 94. de R. J. l. 65. de V. O.*
admittitur FIBIG. in *pros. part. spec. C. 7. m. 2. s. 2. c.*
3. n. 4.

§. II.

Hoc Arrestum reale non incongrue, ab objecto, dividi potest in universale, & particulare: quæ divisio fundata est in *Ord. Sax. Proc. tit. 48.* Illud omnia bona debitoris, & præsentia, & futura afficere dicitur. Licet enim de hoc juris puncto D. D. antea multum disceptaverint, aliis id affirmantibus, BRUNN. *ad l. 18. n. 4. & 5. de pignor. act.* CARPZ. *l. 1. R. 45. n. 11. & seqq.* HOFFMANN. *de jur. rer. individ. c. 3. aph. 3. n. 10. Chemnit. de jur. prælat. pag. mihi 49. n. 290. Job. Philipp. Dec. 27. obs. 1. n. 25. BRUNN. in proc. conc. credit. c. 5. §. 49. TREUIL. vol. poster. Disp. 1. th. 2. & ibi allegat. LL.*

Aliis id negantibus, propterea, quia citatæ leges, ut *l. 1. de pign. & hypoth. & l. 21. qui pot. in pign. hab.* loquuntur de hypotheca conventionali, quæ sua natura favorabilis est, ideoque extendenda, non autem de Arresto, quod odiosum, & restringendum ob *C. odia X. de R. J. in 6to l. 20. de R. J. GAIL. de Arresto imper. c. 1. n. 7.* hæ exceptiones autem refelluntur per gloss. *lit. g. ad l. ult. C. de prætor. pign.* ubi legimus, argumentum ab hypotheca conventionali, ad prætoriam valere, *vid. quoque CARPZ. p. 1. c. 29. D. 36.* hodie autem per ordinat. proc. opinio prior est confirmata, Hoc vero, nempe particulare, ad certas bonorum species est restrictum. COLER. *in P. E. p. 3. c. 11. n. 68. CARPZ. p. 1. c. 29. D. 35. Berl. p. 1. c. 74.*

CAPUT III.

§. I.

ANte omnia Judex ponderet, an sibi etiam in causa competat jurisdictio, & si se incompetentem agnoscit, actorem a judicii limite repellat: sufficit autem quoad presentem materiam, basta, quippe ad quam omnes cause civiles, & pecuniæ pertinent BERL. p. 1. C. 1. n. 11. Modest. Pisk. p. 1. q. 64. BRUNN. proc. Crim. C. 1. n. 22. ZANGER. tract. de Except. p. 1. C. 1. n. 36. Ille enim Judex, qui alta Jurisdictione munitus est, pro decernendo arresto implorari nequit; Aliud tamen est, si superior eam non privative, sed cumulative concesserit: hoc sane in casu arbitrio creditoris relinquitur, an huic illum præferre velit COLER. P. E. p. 2. C. 1. n. 12. CARPZ. p. 1. C. 29. D. 17. n. 5. quando autem Jurisdictio cumulative vel privative concessa censeatur, tradit BERL. p. 1. c. 2., & STRYCK. exam. jur. F. c. 9. q. 29.

Hic Judex prævia circumstantiarum pensitatione ad instantiam Creditoris Arrestum vel decernit, (quod probandis probatis facere debet, alias enim ad interesse tenetur COLER. P. E. p. 1. c. 2. n. 116. CARPZ. p. 1. c. 29. D. 24. & l. 2. tit. 5. R. 67. n. 7. & 8.) vel recusat, si scilicet Creditor in nullo periculo est constitutus. Adversus enim Judicem sine justa Causa Arrestum decernentem datur actio injuriarum, & contra Arrestantem eadem actio, ac de damno causato, Juramentum minutionis autem non admittitur, BERL. p. 1. Dec. 39. FIBIG. in proc. p. spec. c. 1. m. 2. sect. 2. c. 2. n. 3. Ratio consistit in eo, quod vis aut expulsiva, aut ablativa præcedere debeat NAVIUS tract. de jurament. p. 3. c. 6. §. 2. Judicem quod attinet, putant CARPZ.

B

p. 1.

p. 1. c. 29 D. 25. & COLER. P. E. loc. cit. Illum actionis tela elidere posse, Arrestum non absolute, sed sub clausula, in quantum de jure, concedendo, cautionemque de se indemnem servando, & expensis in casum succumbentia, una cum omniinteresse refundendis exigendo; quam creditor omnino vel fidejussoribus, *BRUNCENT. 4. D. 30. pr.* vel pignoribus, vel denique, si homo tenuioris fortunæ est, juramento præstare debet, *CARPL. c. dist. D. 16. COCCEI jur. Controv. l. 16. tit. 3. q. 23.* Bergerus tamen in *œconomia juris l. 4. tit. 30. §. 2. n. 4* non immerito hanc cautelam lubricam prædicat, valida ratione adductus, quia Judex contra leges procedens, in re illicita versatur, & sibi imputet, quod antea merita causæ non melius ponderaverit.

§. II.

Requiritur ulterius, ut Arrestandus, sub judice, apud quem Creditor pro decernendo Arresto instat, forum sortiat: ubi tres fori species potissimum sunt observandæ: Forum nimirum Domicilii, rei sitæ, id e. ubi debitor cum re, aut sola res invenitur, uti post *LYNCK. c. 3. dec. 219. ZANG. in tract. de Except. p. 2. c. 1. n. 268.* elegantissime docet, & denique Forum Contractus, *CARPL. p. 1. c. 30. D. 12. STRYCK. annot. ad Colleg. LAUTERB. ad tit. de judic. pag. m. 191. HAMM. ad tit. inst. de Ar. cap. 21. n. 6.* Quodsi Arrestans in aliquo foro Arrestum generale impetraverit, illud omnia omnino bona, quam late patet judicis jurisdictio, sive sint mobilia, sive immobilia, sive allodialia, sive feudalia (Feudi substantia excepta, de qua infra) afficit, *CARPL. loc. cit. D. 22.* Unum adhuc notatu dignum occurrit, Arrestum generale in foro Domicilii impetratum mobilia

bilia etiam extra iudiciis territorium, contra dispositionem l. ult. de jurisdictione afficere, quia hæc personæ adhærere censentur, arg. L. 7. de R. J. Hoc vero ad im- mobilia non extendendum, quæ non afficiuntur, nisi Arrestum in Foro rei sitæ CARPZ. p. 1. c. 29. D. 19. aut in supremo Principis Iudicio, quod tamen tunc demum fieri potest, quando Debitoris bona in pluribus foris sita sunt, Ord. proc. Sax. tit. 51. §. Wann aber ic. sit impetratum. CARPZ. cit. loc.

§. III.

Iudex competens pro decernendo Arresto quocun- que tempore adiri potest, sive id fiat die juridico, sive feriato, FIBIG. part. spec. c. 1. m. 2. S. 2. pag. 427. Quam- vis enim ea, quæ sunt jurisdictionis contentiosa, cui etiam Arrestum annumeratur, MOLLER l. 3. S. 44. n. 5. die feriato expediri prohibeantur L. 5. de Fer. l. 2. & 3. pr. l. 11. pr. C. de Fer. Hac tamen prohibitio cessat to- ties, quoties periculum in mora, & necessitas inde e- mergens aliud suadet. l. 10. l. 3. in fin. C. de Fer. l. 1. C. de oper. libert. quia ferix nemini damnum inferre de- bent, GAIL. l. 2. O. 44. n. 1. quæ necessitatis ratio quo- que facit, ut Arresta tempore nocturno impetrata ple- na gaudeant validitate, ut post PECK. cit. loc. n. 2. tra- dit BERL. p. 1. c. 74. n. 56. & CARPZ. in proc. tit. 21. art. 3. n. 1. nec hodie dubium est. Arrestum, existen- te jam concursu, peti posse, modo id fiat ante edicta- lem Creditorum sub pena præclusi citationem, & ela- psam triplicis termini Saxonici, a tempore affixæ cita- tionis computandi spatium. Resolut. Gravam. de Anno 1661. tit. von Justitien Sachen re. n. 10. vel ante factam Creditorum designationem CARPZ. in proc. cit.

loc. n. 15. & 23. Arrestum impetratum nuncius juratus Arrestato denunciatur, & notificatur, & a tempore demum denunciationis suas vires ostendere incipit, *CARPZ. loc. laud. D. 2.* ut igitur constet, quo tempore Arrestum debitori sit notificatum, hujus nuncii relatio a clis est inferenda, qua in parte non cujuslibet, sed jurati tantum nuncii relationi fides habenda, *WESENB. in ff. de in jus voc. n. 12.* adde, quod ord. proc. Sax. specificè talem requirat.

Judex, ut sapius dictum est, ad Arrestum non properare, sed antea merita causæ discutere debet: Ut tamen constet, quibus in causis sine periculo tale concedatur, nonnullas causas subjiciam. Conceditur igitur Judex non cuilibet Creditori Arrestum, sed illi tantum, qui in periculo amittendi crediti versatur, & quidem, (a) ob fugam. *Chur Pfälzisch. erneuertes/ und verbessertes Land-Recht/ erster Theil/ tit. 35. 2. verbis: Es wäre dann/ daß einer wegfertig/ oder flüchtig wäre in ein ander Gerichte &c. MENOCH. Remed. 5. adipiss. possess. Johann. KOEP. D. 29. n. 16.* (b) ob intricata negotia, quibus facile ad incidendum redigi potest, *COLER. P. E. p. 1. c. 2. n. 130. GOLD. sub rubr. de sequ. Consil. 103.* (c) Ob imminentem inopiam, *HAMM. loc. cit. n. 18. BERG. æcon. jur. l. 4. tit. 30. 3.* (d) Ob difficultatem conveniendi, *l. 2. qui satisd. cog.* (e) quando cessante Arresto, supplicans coram iudice extraneo, jus suum consequi nequit. *Chur Pfälzisch. Land-Recht loc. cit. IV. verb. oder aber so ein Frembder unsern Unterthanen / und Hintersassen etwas schuldig wäre / und ihme an dem Orthe/ da der Beklagte/ und der Fremde*

de gefessen/ auf gebührlich Ansuchen Rechtens
nicht gestattet/ noch geholffen werden wolte.
Ex quibus apparet, Creditori, qui via ordinaria, &
commode suum creditum consequi potest, hoc bene-
ficio non posse concedi, uti bene sancitum est in sa-
pe alleg. **Chur-Pfälzischen Land-Recht.**

§. 1V.

Finis Arresti Saxonici consistit in hoc, ut Ar-
restans per acquisitum jus reale, & pignus tacitum in bo-
nis arrestatis, de credito, sive prætenso, ejusque solu-
tione securus reddatur, & mediante illo omnibus credi-
toribus posteriori hypotheca munitis præferatur. **CARPZ.**
l. 4. R. 35. n. 5. Sed hic quaritur, si duo forsân credi-
tores, quibus futurus circa bona alicujus debitoris con-
curfus innotuit, existant, & Judex pro Arresto decer-
nendo imploratus, unum ex his revertere jubeat, in-
terim vero alteri Arrestum petenti statim concedat,
quisnam eorum prælationis jure gaudere debet? Et
quamvis inveniantur, qui posteriori adsunt, illorum ta-
men sententiæ, qui priorem esse asserunt, veritati vide-
tur conformior. Eo ipso enim, quo Judex Creditori
Arrestum flagitanti non denegavit, sed eum post cer-
tum tempus adire jussit, censetur Arrestum concessisse,
MÜNCH. c. 6. n. 8. potissimum, cum justa denegandi cau-
sa sit desituta, tunc enim in Judicis potestate non est,
moras necere, sed ejusdem officio incumbit, ut Ar-
restum decernat, ne ex facto ipsius, quod alias vigilanti
nocere non debet, **C. 26. de R. 1. in 6to.** in creditorem
damnum retundet, illeque ansam arripiat, adversus
Judicem actione ad interessè experiundi. **MOLLER. l. 3.**
S. 44. n. 14. Quæ autem hic dixi, de Arresto Saxonico

B 3

intelli-

intelligi volo. Finis enim Arresti Juris civilis, ut in terris Palatin. Brunsv. Lüneb. Lübecens. & Hamburgens. potissimum in sequentibus consistit. (1) ne bona litigiosa alienentur, aut dissipentur, HARPR. *Comm. ad instit. quib. m. tr. c. o. n. 62.* (2) ut debitor extraneus abiturius agnoscat judicem alias incompetentem, atque coram eo litem tractet, *Chur Pfälzisch. Land Recht l. cit. Zellische Ober-Appell. Ger. Ordnung / p. 2. tit. 16. §. 1. Hoff-Ger. Ordn. p. 3. tit. 2. S. 2. & seqq. Hamburg. Stadt-Buch p. 1. tit. 17. art. 5. 13. BRUNN. proc. de Concurf. credit. c. 5. §. 49.* Arrestum enim tribuit forum. STRYCK, *annot. ad Colleg. Lauterb. ff. de judic. verb. petere. pag. m. 191.*

§. V.

Absolvitur Arresti forma (1) petitione, seu imploratione judicis, (2) debiti probatione, non requiritur tamen solennis quadam probatio, sed aliqualis demonstratio, prout vocabulum *beseheinigen* / quod tam in Ord. Torgav. de anno 1583, tit. *von Arrest Sachen / wie derselbe zu verfiatten verb. und dann auch x.* quam Zellische Ober-Appell. Ger. Ordn. invenimus, satis luculenter demonstrat, de quo vide quoque CARPZ. *p. 1. c. 16. D. 16. n. 2. LYNCK. c. 3. d. 219.* quæ demonstratio præsumtionibus, & conjecturis probabilibus, quas longa serie recensent PECK. *de J. S. c. 16. MYNS. c. 4. obs. 97.* expediri potest, sic, ut arbitrio judicis circumspecti relinquatur, an pro sufficientibus habenda sint, nec ne. COLER. *P. E. p. 1. c. 2. n. 130.* Interim tamen hæc probatio necessaria est, eaque omissa, totus actus vitiatur, nec postea addi potest, cujus Dnus LYNCKER. loco jam dicto exemplum exhibet; Quapropter Arrestans vel copiam

piam vidimatam obligationis, non vero ipsum originale, BERL. *Decif. Aur.* 107. BERG. *Oecon. Jur.* l. 4. tit. 30. 3. n. 2, vel juratam testis depositionem scripto adjungat. Antequam ulterius progrediamur, tres quaestiones adhuc erunt enodandae: (1) An haec depositio, aut testes producti debeant esse jurati? (2) An ad probandum debitum juramentum admittatur? nec minus (3) An Reus vel Arrestatus exceptionem litis ingressum impediens, puta solutionis, rei transactae &c. Arrestantis conscientiam committere possit?

Ad primam quaestionis explicationem distinguitur: Aut unus, aut plures testes adsunt; Priori casu testis utique debet jurare, quod in Processu summarissimo etiam testi unico injurato nulla fides adhibetur, ION, PHILIPP. *ad Decif. Elef. Sax.* obs. 1. & 7. posteriori autem, pluribus testibus concurrentibus, injurati suffiunt. Nec obstat opinio autumantium, testibus injuratis in nullo processu esse credendum: Hoc quidem in probatione causam ipsam decidenti concedimus, quando autem in preparatoriis saltem versamur, negamus. Multa enim in his permittuntur, quae alias ob praedictum inde emergens denegantur: Et vid. elegantissime differentem B. CARPZ. l. 2. tit. 2. R. 11. n. 6. 7. & l. 4. tit. 5. R. 38. n. 5. seqq. cui quoque assentiuntur, MEY. P. 4. d. 293. *Accurs.* in L. fin. verb. deposit. C. de Edict. div. ADR. toll. NEVIZ. *Conf.* 8. n. 7.

Ad secundam quaest. respondetur affirmative, de qua vide uberius tractantem DAN. MOLLER. *ad C. Sax.* p. 1. C. Sax. p. 1. C. 29. n. 11. GAIL. L. 2. O. 44. n. 7. RVLAND. *in tract. de Commissar.* p. 4. l. 4. c. 6. incip. *post sequestr.* Licet in aliena ire videntur, IACOB. MENOCH. L. 2. arb. jud.

jud. quest. Cent. 1. casu 87. n. 7. BERG. *Elect. disp. For. pag.*
1736. seqq. Ad tertiam, iterum distinguimus inter Jus
 Saxonicum & civile; Illud juramentum non admittit,
 CARPZ. *P. I. c. 8. d. 15.* DAN. MOLLER. *l. 3. s. c. 36.* bene
 tamen hoc, uti prolixius, & optimis rationibus probat:
 STRYCK. *U. M. de jurejur. §. 23.* quia, ubi ordinaria pro-
 batio non prohibetur, juramentum quoque, ut species
 ordinaria probationis, admitti debet, BRVNN. *P. Civ.*
c. 1. n. 54. Cum vero probatio per instrumenta, ut or-
 dinaria, in processu Executivo haud rejicienda; certe
 non video, qua ratione delationi Jurisjurandi super ex-
 ceptionem renui possit, assentiente STRYCK. *loc. cit.* (3)
 Requiritur, ut arrestum de una quaterdena, in aliam
 bis renovetur, CARPZ. *p. I. c. 29. d. 9. & l. 4. tit. 5. R. 35.*
n. 9. in ultima renouatione (4) libellus Arrestatorius
 cum Crediti specificatione ab Arrestante exhibeatur,
 quod adeo stricte tenendum est, ut salva Arresti sub-
 stantia terminum hunc anticipare, & prima statim re-
 nouatione libellum offerre licitum non sit BERLICH. *p. I.*
c. 74. n. 132. CARPZ. *p. I. c. 29. d. 12. & l. 4. tit. 5. R.*
35. n. 11. & 12. in Process. tit. 21. art. 4. m. 3. c. 3. c.
cum dilecta §. ult. X. de rescript. c. quia propter X. de
elect. (5) & ultimo, pro citatione ad debitorem Arresta-
tum emittenda simul instandum, & hisce requisitis sub-
stantialibus non observatis, totus actus Arrestatorius
invalidatur, atque annullatur. CARPZ. l. 4. tit. 5. R. 35.
Pract. Papp. in for. libel. quo pet. hered. ex test. in Vers.
pure. Longe aliud tamen obtinet jure communi, & in
judiciis, ubi id viget, uti videre est ex observantia, nul-
lam requiri renouationem. HAIN. ad WESENB. tit. de
Priv. credit. obs. 9.

§. VI.

Ille, qui Arrestum petit, & cui id conceditur, est quilibet Creditor: Creditoris autem appellatione non is tantum venit, qui pecuniam credit, sed omnis, cui ex qualibet causa debetur *l. 11. ff. de V. S.* nec interest, utrum debitum sit purum, an conditionale, & in diem, cum omnes, quibus hoc modo aliquid debetur, creditorum denominatione comprehendantur. BRUNN. *ad l. 42. de O. & A. l. 10. l. 54. ff. de V. S.* ANTON. HERING. *tract. de fidejuss. c. 5. n. 45.* JASON. *in l. 22. de rebus credit. Petr.* HEIGER. *p. 2. q. 7. n. 98. & 99.* Adde, quod etiam debitor ante adventum diei, vel existentiam conditionis, iusta ex causa conveniri possit, se veniente die, vel conditione existente esse soluturum. *L. 12. qui satisd. cog. l. 8. de prat. stipulat.* CARPZ *p. 1. c. 28. D. 147. n. 9.* BARTOL *ad l. 14. de pign. & hypoth.* MENOCH. *remed. 5. adipisc. possess. n. 74.* Notandum vero ejusmodi creditorem, quamvis Arrestum, & mediante illo jus quoque praelationis præ cæteris posteriori hypotheca munitis impetret, debitum suum conditionale, & in diem, ante diei adventum, conditionisque existentiam non acquirere, se reliquos Creditores debita pura habentes, auctoritate Judicis Arrestum relaxare, & bona debitoris interim ad se recipere posse, præstita Cautione de satisfaciendo, & debito exsolvendo, si dies venerit, vel conditio extiterit; COLER. *loc. cit. p. 2. c. 3. n. 116.* Existimat tamen CARPZ. *p. 1. c. 29. d. 30.* audiendum esse Creditorem in diem (certum scilicet, nam in incerto hoc fieri non potest) si interusurium temporis h. e. tantum, quanti debitoris, vel reliquorum Creditorum interest, debitum non statim fuisse exsolutum, de tota summa sibi detrahi patiatur.

C

Hoc

Hoc Arrestandi jure præter Creditorem, illi quoque uti possunt, qui in locum, vel per successionem universalem, ut heres, vel singularem, ex titulo Domini translativo surrogati sunt, ut cessionarius. BRUNN. *tract. de Cess. action. c. 4. n. 21. l. 1. §. ult. de nov. oper. nunc. CARPZ. l. 2. R. 26. n. 4. VASQUIUS de success. Resolut. l. 1. §. 10. n. 30.* aut alius, qui Chirographum, aliæque instrumenta debiti probandi confecta, b. f. possidet: BRUNN. *loc. cit. n. 80.* qui tamen de cessione legitime facta, vel alio justo titulo fidem facere debent. CARPZ. *p. 1. Constit. 17. D. 33. n. 3.* Licet enim alias sit præsumptio pro possessore, donec alius contrarium probet, *L. ult. C. de R. V. L. 20. C. de pact. LAUTREB. Compend. de A. vel O. P. c. 5. X. de præscript. & nemo tenetur allegare titulum suæ possessionis: L. 11. C. de hered. petit. l. 7. C. de Test. l. 4. C. de edendo.* Hoc tamen præsentem in casu, quoad possessorem instrumenti exceptionem patitur. MEY. *p. 8. D. 236. FIBIG. in proc. pag. 46. arg. c. dudum X. de elect.* Quid autem de possessore instrumenti, cui clausula: *Allen getretien Bricffs, Innhabern* / inserta, censendum est? Ille quoque se esse talem, qualem se prædicat, utique probare debet. LAUTREB. *diff. de Procur. in rem suam th. 41. MEY. p. 4. D. 372.* Porro vel ipse Creditor, vel alius ipsius nomine Arrestare potest, quod facere licet procuratori, modo speciale mandatum producat. CARPZ. *p. 1. c. 74. n. 9. THOENICK. Advocat. prud. sect. 4. n. 13. Roland. a valle consil. 43. vers. 10.* Quoad mercatores, tradit laud. CARPZ. *l. 4. tit. 5. R. 36. n. 4. §. 8.* cum præjudicio, literas, mandatum Arresti impetrationem continentes, sufficere, etiamsi extensio solennis in Charta blanca non accesserit. BLRG. *œconom. Jur. l. 4.*

l. 4. tit. 3. §. not. 11. Ejusmodi tamen mandato speciali haud indigent, (1) personæ conjunctæ, ob mandatum præsumptivum, modo illud cautione rati suppleant: quænam autem nomine conjunctarum personarum veniant, vide apud CARPZ *p. 1. c. 1. d. 29. Ludov. Doctr. ff. tit. de Procurat. §. XII. LAUTERB. h. l. p. m. 66. l. 35. pr. ibid.* (2) Consortes litis, h. e., agentes in eodem libello, in eadem instantia, & coram eodem judice. (3) socius, quoties enim hic in bonis alicujus ob commune societatis debitum impetrat Arrestum, *L. 2. C. de consort. ejusd. lit. toties commodum exinde in omnes consocios redundat, quia quod socius agit, in commune agere videtur, L. 44. de ædil. Edict. MÜNCH. c. 5. n. 8.* Sic quoque Arrestum ab uno fidejussore, in bonis principalis debitoris, impetratum, prodest cæteris fidejussoribus, modo hi illud ratum habeant. *Ord. Proc. Sax. verb. da aber ihret 10. oder mehr zc.*

§. VII.

Arrestum recipiunt bona debitoris propria, PECK. *de J. S. c. 4. n. 18.* sive mobilia sive immobilia, corporalia, & incorporalia, *arg. l. 4. C. quæ res in pign. obligari & c. l. 11. §. 2. de pign. STRUV. Exercit. J. C. th. 26. §. 17.* præsentia, & futura, in tantum, ut id quoque Creditor, quod debitori suo alius debet, arrestare possit: *BERL. p. 1. c. 74. n. 28.* Quamvis enim hic Creditoris debitor proprie non sit, cum secundum tritam juris regulam conventiones cum persona aliqua inita, ad aliam porrigi nequeant, *arg. l. 47. §. 1. de R. J. l. 29. & 20. pro soc.* interim tamen nihil prohibet, quominus creditor Judicem debitoris sui debitoris adire, & ab eo Arrestum petere possit *l. 49. & 21. de v. S. P. CIC. de J. S. p. 2. c. 3. n. 468.* de qua materia vid. fufius tra-

stantem Coccej. *jur. controuv. de A. & O. q. 7.* Ceterum nonnullæ dantur res, quæ Arrestum prorsus respiciunt, idque vel ex sua natura, vel ex speciali privilegio. Ex sua natura Arrestari nequeunt, (1) res alienæ, quippe in quibus Arrestans citra voluntatem Domini, nil juris consequi potest. *l. 11. de R. 1. l. 20. pr. de pign. act.* (2) feudum: Quamquam enim Vasallo præter jus utendi, fruendi, utile dominium quoque in re feudali competat, exinde tamen non sequitur, quod arrestum in ea valide impetrari queat, cum non sufficiat hac in parte minus plenum, revocabile, & quasi dominium, quale Vasallo competit, sed requiritur plenum, irrevocabile, & verum: *l. fin. C. de reb. alien. non alienand.* Cui accedit, quod factio illius Agnatorum conditio sine eorum consensu, deterior reddi nequeat, *2. F. 8. §. 1.* hoc autem per arrestum contingere, non est, quod ambigamus, limitationem tamen præmissa admittunt, in fructibus ex feudo perceptis, horum enim Vasallus plenus jure Dominus efficitur. *arg. 2. F. 45. Curt. Jun. de feud. p. 4. n. 106. BORCH. de feud. 6. 8. n. 58. GAIL. l. 1. O. 117. n. 7.*

Ex speciali juris favore arresti vim excludunt (1) bona ad debitoris alimentationem destinata, *BERL. p. 1. C. 74. n. 44. MEY. p. 3. D. 194. l. 33. & 39. de reb. aut. Judic. possid.* (2) stipendia studiosorum, quæ leges nostræ maximo favore dignantur, adeo, ut non præ modo casu, *TIRAQ. de priv. præ causæ in fin.* sed etiam alimentis æquiparentur, uti post *ARETIN. Conf. 97.* tradit *WESENB. Consil. 80. n. 7. COLER. de P. E. pag. 2. 6. 3. n. 122. BERL. p. 1. Conc. 74. n. 45.* Sed quid de libris studiosorum dicendum, potestne in his arrestum valide impetrari? Negant id *SCHREIDVV. ad §. item Serviana, Instit. de act. n. 43. STRAVCH. ad Jus Just. dissert. 28, §. 14.* aliique quam plurimi,

rimi, ut GAL. *obs. L. 2. 25. n. 6.* & per l. penult. ad exhibend. JASON ad §. item Serviana n. 67. *Instit. de act.* Affirmant verò MÜNCH. c. 8. n. 12. COLER. P. E. pag. 2. c. 3. n. 148. JOH. SICHARD. ad rubr. C. de pign. & Hypoth. n. 18. & qui his subscribunt non pauci, sub hac tamen limitatione, arrestum regulariter quidem, & existentibus aliis rebus, in libros studiosorum minime concedendum esse, quamquam in subsidium, & ubi studiosorum debitorem alia res destituunt, nec hi arresti fulmen declinari possint, quorum sententia in praxi observatur. CIRPZ. p. 1. C. 29. D. 31. arg. l. stipend. Cod. de execut. rei judic. CHEMNIT. loc. cit. p. m. 36. n. 203. quam assertionem (3) etiam extendunt ad equos, armaque militum, nec non instrumenta agriculturæ. MÜNCH. c. 9. n. 14. *auth. agricultores C. quæ res pign. obligari &c.* ibique BRUNN. (4) Salaria Professorum, & Advocatorum, MEY. p. 8. D. 271. & D. 430. THOENNIC. *Sec. 6. n. 90.* (5) Salarium semestre, viduarum ac liberis ex speciali gratia ordinatum, CARPZ. *jurisprud. Consist. l. 1. D. 242.* (6) Res in nudinis solemnibus a mercatoribus expositæ, iis durantibus, à civibus illius loci non sunt arrestandæ. CARPZ. C. *di. 30. D. 23.* bene tamen a mercatoribus, qui ibi cum arrestando contraxerunt, ANGEL. ad L. 3. *de judic.* Francofurti ad Moenum vero, quicumque contra quoscunque, omni tempore tam in nudinis, quam extra illas, arrestum ex speciali privilegio extrahere possunt. *test. HAMM loc. supra cit. n. 8.* (7) pecuniæ, quæ vulgo vocantur Lotterie Gelder / inde etiam schedulis semper hæc verba annectuntur: Soll kein Verbott / noch Arrest auff die Lotteries Gelder gelegt / noch angenommen / sondern einem jeden x. das Geld so gleich ausgezahlt werden.

Dixi antea de effectu Arresti juris Saxonici, restat adhuc, sequentia addere. Arrestans non solum ob eam causam, propter quam arrestum impetravit, sed etiam ob aliam jus arresti exercere valet: *arg. L. un. C. etiam ob chirog.* quæ lex, quamvis de pignore conventionali loquatur, iusta tamen interpretatione ad Prætorium quoque iudiciale, ac legale extenditur: *CARPZ. Proc. tit. 21. art. 5. n. 30. BRVNN. additæ, L. un.* Ideo si quis ob modicam summam arrestum nactus est, & postea alius Creditor, cui debitor credito obstrictus est, id priori cessit, cessionarius non solum in illa summa, pro qua arrestum ipsi concessum est, sed etiam in residuo eo utitur. *BERL p. 1. C. 74. n. 153.* Similiter rem arresto notatam, alienatam revocare potest. *ZANG. p. 1. c. 2. n. 268.* Sed quæritur, si debitor, qui posteriori arrestanti rem aliquam in solutum dedit, postea solvendo esse desinit, an prior illam repetere possit? ad hujus quæstionis faciliorem decisionem sequentes distinctiones sunt præmittendæ; aut enim (1) priori, generali arresto omnia debitoris bona affectit, aut speciali certa quædam tantum, (2) Res arrestanti posteriori in solutum data, aut comprehenditur sub illo speciali arresto, aut non. (3) Hæc res aut exstat, aut est consumpta, & illud (4) factum est bona, vel mala fide. Si generali arresto, tunc cum hoc omnia bona, immobilia, & mobilia afficiat, dubium non est, priorem arrestantem, rem posteriori in solutum datam, si adhuc adest, vel mala fide consumpta est, quia hoc in casu intellectu juris pro existente, & ille, qui possidere desit, pro possessore habetur. *L. 27. §. 3. L. 26. pr. de R. V. L. 50. L. 157. S. 1. de R. L.* revocare posse; Juri enim reali, & hypothecario prioris arrestantis in rebus arrestatis, per posteriorem præjudicari

judicari nequit, cum hic obtineat regula Juris trita: Qui prior tempore, potior Jure. *L. 1. & L. 11. qui pot. in pignor. c. 54 de R. I. in 6to.* si autem bona fide res consumpta est, Doctores jam dudum contentions ferram inter se reciprocant, utrum ille, cui res in solutum data est, conveniri possit, ut rei æstimationem præster: sane in maximo circa hanc quæstionem dissensu sine periculo vix aliquid certi afferere licet, *arg. l. 136. de R. I. l. 22. c. de R. V.* interim tamen affirmantium sententia proxime a veritate abesse videtur. Licet enim arreftans prior actione hypothecaria, utpote reali, adversus posteriorem, qui rem b. f. acceptam consumpsit, experiri non queat, cum re perempta simul petiit jus in re, *arg. quæ dixit CARPZ. p. 1. D. 12. LAVTERB. Compend. jur. quibus mod. pign. vel hypoth. solv. in fin.* tamen conditio in *l. 22. §. 5. C. de jur. delib. fundata*, deneganda non est, cujus beneficio rei æstimationem consequitur, quæ sententia in foro recepta est, ut sub limitatione in mercibus &c. Commercii causa, restantur, *HART, PIST. p. 3. q. 2. n. 19. CARPZ. p. 1. c. 28. D. 180.*

CAP. IV.

HActenus consentanea arrefti tractavi, restat ut dissentanea quoque, seu modos, quibus legitime imperatum, legitime relaxatur, perlustrum, inter quos (1) est solutio, *pr. inst. quibus mod. toll. oblig.* quomodo autem vox solutio accipiatur, & qualis liberet, demonstrat *ZANGER de Except. p. 3. c. 1. (1) idonea cautio in securitatem crediti præstita, COLER. P. E. p. 3 c. 11. n. 93. PECK. loc. cit. c. 43* ea autem deficiente, reus, si integræ vitæ, ac famæ sit, admittitur quoque juratoria. *HARP. Comment. in sit, ad tit. quibus m. r. c. obl. n. 169,* salvo, ac illibato tamen

tamen prælationis jure. Si vero arrestum vitio, & nullitate laborat, ad instantiam rei sine cautione relaxatur, LYNCK. c. 3. D. 219. *ibique præjudicium*. Quoad differentias inter sequestrum, & arrestum refero me, brevitate studio, ad COCCENI jus contrav. tit. depositi, vel contra, ubi hæc factis sunt explicata.

Tantum de arresto habita instituti ratione, dixisse sufficiat. Quamvis enim hic inde nonnulla notatu digna emergant, huic tamen materię, propter penuriam temporis, anchoram hic figens, Deo actionum nostrorum moderatori pro concessis viribus devotas decerno gratias, & cum eo, ut cœpi, ita quoque

FINIO.

COROLLARIA.

Vallus nequidem cum consensu Domini directi, in præjudicium Agnatorum, feudum neque alienare, neque ei renunciare potest.

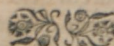
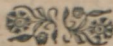
Minor cum jurejurando contrahens, & rem alienans, enormiter laesus, non obstant. c. quamvis de pact. in 6to & auth. sacramenta Puberum C. si advers. vendit., restitutionem petere potest.

Fidejussor solutionem sub jurejurando promittens, exceptione Excussionis, non obstant. c. ex Rescripto, de jurejur. in 6to non est privandus.

Filius in divisione paterna bonorum realiter facta, præteritus, non utitur querela nullitatis.

In crimine homicidii poena secundum habitam intentionem, & animum delinquentis determinatur.

Probato animo occidendi, & in fessio gravi vulnere, rigor juris Civilis imponit poenam ordinariam, morte etiam non secunda.

Marburg, Diss., 1725-30

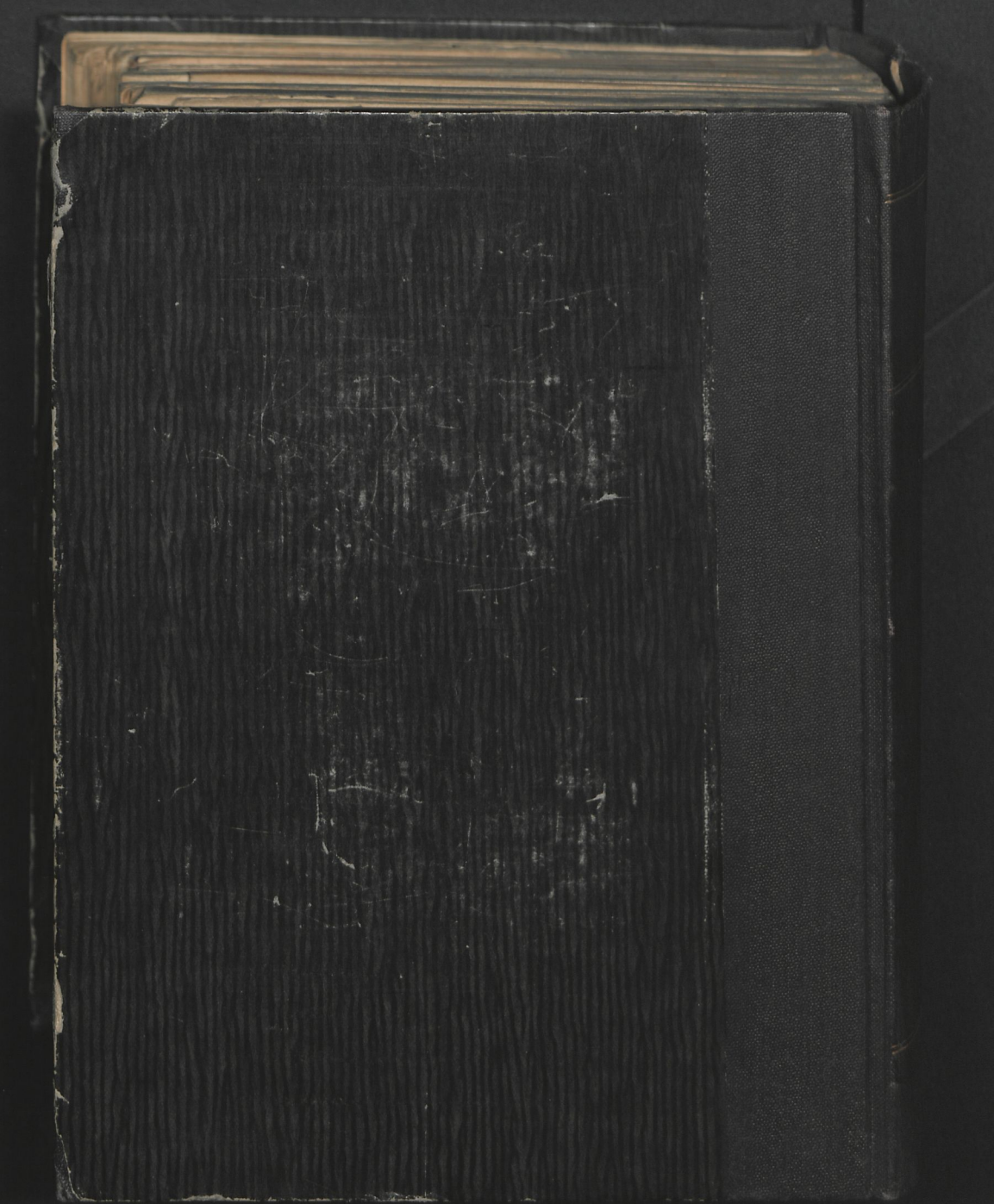
ULB Halle

3

004 165 535

Sb.

G. 2. Müller

A3

1727, 5

DISPUTATIO JURIDICA INAUGURALIS,
DE

ARRESTO REALI,

QVAM
DEO PRAESIDE
EX DECRETO

AMPLISSIMI ET EXCELLENTISSIMI
JURISCONSULTORVM ORDINIS
IN ACADEMIA MARBURGENSI ILLVSTRI,

Pro LICENTIA

SVMOS IN VTROQVE JURE HONORES
ET PRIVILEGIA DOCTORALIA
RITE OBTINENDI,

PROCERVM ACADEMICORVM
EXAMINI ET DISQUISITIONI
SVBMITTIT

JOH. CHRISTIAN. WACHTER,

CONSILIARIVS AVLICVS PALAT.
AD DIEM SEPTEMB. MDCCXXVII.

MARBURGI CATTORVM,
TYPIS PHILIPPI CASIMIRI MÜLLERI, ACAD. TYPOG.

